

РЕШЕНИЕ

№ 60

гр. С., 20.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С., II ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти февруари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Румяна Б. Пенева

Членове: Иванела Ат. Караджова
Трифон Ив. Минчев

при участието на секретаря Стойка Ив. Нанева като разгледа докладваното от Иванела Ат. Караджова Въззивно търговско дело № 20265501000006 по описа за 2026 година

Обжалвано е решение № 891/09.10.25 г. по гр.д. №4778/24 г. по описа на РС-С., с което се осъжда по иска с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗПУПС „Б.” АД, ЕИК: **, със седалище и адрес на управление гр. С.***, представлявана от **, съдебен адрес чрез В.Т. - гл.юрисконсулт на "Б." АД, гр.Л.***, финансов център Л., да заплати на Б. Г. Т., ЕГН: ***** и адрес: гр. С.***, представляван от адв. А. М. със служебен адрес грС.** сумата от **5 545 лева /пет хиляди петстотин четиридесет и пет лева/**, представляваща стойност на неразрешена платежна операция за извършена на 30.09.2024г. около 18:50 часа трансакция от притежавана от ищеца разплащателна сметка при ответната банка с ***, като сумата е изтеглена чрез платежна операция с издадена при ответника притежавана от ищеца дебитна карта VISA ***** към сметка ** в Р. / Финансова институция Р., Република И./, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на завеждане на иска в съда - 25.10.2024 г. до окончателното изплащане на сумата, както и сумата в размер на **2 781,80 лева /две хиляди седемстотин осемдесет и един лева и осемдесет стотинки/**,

Ищецът незабавно се обадил на кол център на Б. и се свързал със служител. Обяснил какво се случва в момента и докато разговарял със служителката в кол центъра, последната казала на ищеца, че в момента вижда сметката му и блокира незабавно картите му. Обяснила му, че за всеки случай му блокира двете дебитни карти, тази от която е изтеглена сумата и другата му карта, по която нямало теглене на суми. Служителката също така му обяснила, че в момента блокирала и онлайн банкирането на Т..

Служителката от кол центъра посъветвала ищеца незабавно да посети лично клон на банката и да депозира заявление за оспорване на транзакция. Казала му също, че имела ,които Т. получил бил фишинг имейл.

На дата 01.10.2024г., ищецът в 8:30 часа, отишъл в клон на Б. АД, находящ се в гр. С.***, и подал заявление за оспорване на транзакция.

След като Т. подал заявлението, служителя в банката издал нови пароли за достъп до online банкирането му. Служителката потвърдила, че банковата му сметка към момента е блокирана и ,че вижда сумата в размер на 5 545 лв. /пет хиляди петстотин четиридесет и пет лева/, която стои блокирана и непреведена.

Около 14:00 часа на дата 01.10.2024г., ищеца подал в страницата на ГДБОП - кибер престъпления жалба по случая описан по - горе. На дата 04.10.2024г., сумата вече била изплатена по банкова сметка на непознато за ищеца лице в Revolut.

На дата 08.10.2024г., ищеца е депозирал жалба и в Районна Прокуратура - С., с оглед на която жалба в Районна прокуратура - С., било образувано досъдебно производство, с прокурорска преписка № 9360/2024г.

На дата 14.10.2024г., ответника изпраща писмо на ищеца, със съдържание, че оспорената транзакция била извършена успешно и няма данни, които биха могли да свидетелстват за неправомерна употреба на банковата карта. Транзакцията била наредена от лице, овластено да използва картата и/или знаещо нейните данни, необходими и използвани при извършването на операцията - пълният номер на картата (16 цифри), датата на изтичане на валидността ѝ и допълнителният код за сигурност (CVC2/CW2) от гърба на картата.Задължение на клиента било, преди да въведе еднократния код за потвърждение, да свери данните, съдържащи се в СМС съобщението с данните от реалното плащане. В случай, че имало някакво несъответствие,

клиентът не следва да потвърждава плащането чрез въвеждането на еднократния код.

Въз основа на изложеното по-горе, счита, че е налице неизпълнение на задълженията по чл. 75 от ЗПУПС за запазване на персонализираните средства за сигурност на платежния инструмент и съгласно чл. 80, ал. 3 от ЗПУПС платецът понасял всички загуби, свързани с неразрешени платежни операции, независимо от размера им, ако ги причинил с неизпълнението на едно или повече от задълженията си умишлено или поради груба небрежност. В тази връзка, счита, че не били налице законоустановените предпоставки за ангажиране отговорността на Банката за възстановяване на сумата от трансакцията.

Сочи, че картодържателят не следвало да предоставя чувствителни данни (пароли, ПИН, CW2/CVC2 код на карта, както и данни, свързани с достъпи за електронно или мобилно банкиране) по електронна поща след кликване на линк в получено по електронна поща-съобщение. Тази информация не била необходима на Банката и нямало да бъде поискана по този начин и при никакви обстоятелства. Ако имал основателни съмнения за извършено престъпление, съветва да бъде подаден сигнал до компетентните органи за предприемане на съответните действия от тяхна страна. „Б." АД е готова да окаже необходимото съдействие.

В отговора си ответникът счита предявеният иск за процесуално допустим, но същият е неоснователен и недоказан. Твърди, че процесната платежна операция е автентична, същата е точно извършена от страна на Банката, по нареждане на Клиента и е правилно осчетоводена. Твърди, че процесната операция била извършена чрез използване на договорените персонализирани средства за сигурност. За да бъде осъществена оспорваната платежна операция било необходимо да бъде достъпен профила на ищеца в Д., чрез правилно въвеждане на потребителското му име и парола; да бъде създадено платежно нареждане; да има достъп до мобилен телефонен номер ****, респ. до мобилният апарат на клиента, на който е получено S M S съобщение с генериран код, който да бъде въведен и допълнително да се въведе ПИН код, който се знае единствено от клиента, за да бъде потвърдена операцията.

В исквата си молба ищецът правил изявление, че бил получил, отворил и следвал инструкциите на получен от него имейл адрес, приличащ на такъв

изпратен от Б.. Банката нямала практика да комуникира с клиентите си чрез имейли, като изисквала от тях данни за достъп до канали за електронно банкиране, информация за карти, ПИН кодове и др. Ищецът бил длъжен да провери подателя на въпросния имейл. Б., наред с другите финансови и кредитни институции и БНБ постоянно провеждат кампании за превенция на измамите, вследствие на зловредни действия на трети лица в интернет пространството и най-вече фишинг атаки, какъвто несъмнено бил и получения имейл от ищеца. Ищецът не отричал, че станал жертва на фишинг. Той предоставил доброволно персонализираните средства за сигурност на платежния си инструмент, в изпълнение на стъпките, които следвал на посочения фишинг имейл, като е въвел потребителско име, парола за онлайн банкиране, номер на карта и С W код. Не оспорва твърденията на ищеца, че на 30.09.2024г. от негова сметката с IBAN ** бил нареден паричен превод към IRL Dublin Revolut с размер на сумата 5 545 лева.

В отношенията на Банката с клиента, релевантни били разпоредбите на т.60.2.1, 60.2.2, от ОУ, като използването на посочената комбинация от персонализираните средства за сигурност по т.60.7 имал действието на правно валиден електронен подпис по смисъла на чл. 13 ЗЕДЕУУ, който в отношенията между страните се приравнява на саморъчен такъв и който се ползва за подписване на електронни платежни нареждания. Като персонализирано средство за сигурност ПИН (персонален идентификационен номер) представлявал генериран от Банката или определен от Клиента секретен код, свързан с инструмента за отдалечен достъп до сметката, представляващ комбинация от цифри, който е известен само на клиента (т.60.3.1. от ОУ). Като персонализирано средство за сигурност 3D парола представлява еднократна парола, свързана с конкретна платежна операция с банкова карта в Интернет, която се използва, когато се извършва на интернет страница на търговец, включен в програмите за сигурност на международните картови организации "МКО". Паролата се получава чрез кратко текстово съобщение през мобилната мрежа (SMS) на регистриран от клиента номер на мобилен телефон ....(т.60.3.2. от ОУ). Използването на персонален цифров сертификат, ПИН за него и 3D парола - код, получен чрез SMS на телефонен номер, посочен от клиента, има действието на правно валиден електронен подпис по смисъла на чл. 13 ал.4 ЗЕДЕУУ, който в отношенията между страните се приравнявал на саморъчен такъв и който се ползвал за подписване

на електронни платежни нареждания (т.62.7.2 от ОУ).

За извършената трансакция било изпратено съобщение от електронните канали на „Б.“ АД на посочения в допълнителното споразумение мобилен телефон с номер ***, съдържащо еднократна 3D парола, чрез която било потвърдено плащането. Прилага справка за получени СМС съобщения от СМС системата на Б. АД, от които било видно, че на 30.09.2024г. към тел. номер *** било изпратено съобщение съдържащо код за авторизация на клиента, като наредител на превода: - СМС, съдържащ авторизационен код: ** с който е потвърден процесният превод. Задължение на клиента било, преди да въведе еднократния код за потвърждение, да свери данните, съдържащи се в СМС съобщението с данните от реалното плащане. В случай, че имало някакво несъответствие, клиентът не следвало да потвърждава плащането чрез въвеждането на еднократния код. Извършеното действие било грубо нарушение на задължението по чл. 75, т. 3 ЗПУПС и т.61.1 от Общи условия на „Б.“ АД за предоставяне на платежни услуги съгласно която „Клиентът е длъжен да използва инструментите за отдалечен достъп и персонализираните средства за сигурност само лично и в съответствие с условията за тяхното издаване и ползване“.

Неспазването на горните нормативно и договорно определени задължения представлявало груба небрежност, която на основание чл. 80, ал. 3 ЗПУПС изключва отговорността на Б. за конкретната операция по чл. 79 ЗПУПС. Това било и причината в т. 61.7. от Общите условия Банката да не носи отговорност, в случай ,че в резултат на неизпълнение от страна на Клиента на задълженията му по предходните точки, инструментите за отдалечен достъп бъдат използвани от трети лица.

Въз основа на изложеното по-горе, счита, че е налице неизпълнение на задълженията на клиента по чл. 75 от ЗПУПС за запазване на персонализираните средства за сигурност на платежния инструмент и съгласно чл. 80, ал. 3 от ЗПУПС платецът понасял всички загуби, свързани с неразрешени платежни операции, независимо от размера им, ако ги причинил с неизпълнението на едно или повече от задълженията си умишлено или поради груба небрежност.

Твърди, че при изпълнение на оспорената платежна операция Б. спазила всички нормативно и договорно установени между страните изисквания за

това и не били налице основания за ангажиране на отговорността ѝ съгласно ЗПУПС.

Оспорва като дължима и законната лихва върху главницата. Предвид, че искането за присъждане на лихви има акцесорен характер, а искът за осъждане на Банката да възстанови сумата по процесната картова операция бил неоснователен и недоказан, то моли съдът да отхвърли като такова и искането за законна лихва.

Настоящата инстанция намира за установено следното: На 12.01.2024г. между Б. и Б. Г. Т. бил сключен Рамков договор за предоставяне на платежни услуги, с предмет на договора- уреждане на отношенията между страните във връзка с откриване, обслужване и предоставяне на платежни услуги по разплащателни сметки, използването инструменти за отдалечен достъп до сметки, както и ползването от Клиента на пакет от продукти и услуги на Банката. Наред с рамковия договор било сключено и допълнително споразумение за ползване на пакет „Д. **“, по силата на който Банката открива на името на титуляра разплащателна сметка в лева с номер **, сключване на договор за дебитна карта, както и достъп до електронните канали. Относно съществуването на договорните правоотношения между Банката и ищеца не се спори. На 20.05.2024г. било сключено и допълнително споразумение за издаване на допълнителна дебитна карта, като на 30.05.2024 ищецът получил пластиката на дебитна карта № *****. В допълнителното споразумение от 20.05.2024г. ищецът заявил начина за получаване на 3D парола и ПИН код за нея като посочил мобилен номер +359876643226. Допълнителното споразумение за достъп до електронните канали, заедно с Рамковия договор, има характер на самостоятелен договор за достъп до електронните канали. Неразделна част от Рамковия договор и допълнителното споразумение към него са и Общите условия (по смисъла на чл. 16 ЗЗД вр. с чл. 298 ТЗ) на „Б.“ АД за предоставяне на платежни услуги, валидни към момента на извършване на операцията. Общите условия на „Б.“ АД за предоставяне на платежни услуги на физически лица, в сила от 18.09.2024г. били налични на интернет страницата на Б. АД на следния адрес: Общи условия за предоставяне на платежни услуги- Приложение № 12 към Правилата за влоговете и сметките на физически лица (dskbank.bg). Съгласно приложимите ОУ за установяване на идентичност на клиента и/или удостоверяване на автентичност на наредените от него платежни операции от

разстояние, Банката изисква едно или повече измежду предлаганите от банката персонализирани средства за сигурност, сред които е и договорените с ищеца: персонален цифров сертификат, издаден от банката, ПИН за него и еднократен SMS, чрез който се получават еднократни динамични кодове за потвърждение на всяка платежна операция. Използването на персонален цифров сертификат, ПИН за него и код, получен чрез SMS на телефон, посочен от клиента, има действието на правно валиден електронен подпис по смисъла на чл. 13 ЗЕДЕУУ, който в отношенията между страните се приравнява на саморъчен такъв и който се ползва за подписване на електронни платежни нареждания (т.60.7 от ОУ). Клиентът заявил, че желае да извършва преводи към трети лица и/или по сметки в други банки, като за подписване използва комбинация от персонален цифров сертификат, издаден от банката, ПИН за него и еднократен SMS код. Заявил е още желание за получаване на кратки текстови съобщения на ползван от него личен телефонен номер през мобилната мрежа на „А.“ ЕАД, с еднократен код за установяване на идентичността му при ползване на електронните канали, както и код за инсталиране на сертификат и код за потвърждаване на превод. Посочил е и телефонен номер ** към оператор **, на който да получава съответните съобщения. Съгласно приложимите ОУ, за установяване на идентичност на клиента и/или удостоверяване на автентичност на наредените от него платежни операции от разстояние, Банката изисква едно или повече измежду предлаганите от банката персонализирани средства за сигурност, сред които е и договорените с ищеца: персонален цифров сертификат, издаден от банката, ПИН за него и еднократен SMS, чрез който се получават еднократни динамични кодове за потвърждение на всяка платежна операция.

Ищецът не отричал че станал жертва на фишинг. Не оспорва твърденията на ищеца, че на 30.09.2024г. от негова сметката с IBAN ** бил нареден паричен превод към*** с размер на сумата 5 545 лева.

Съгласно разпоредбата на чл. 79, ал.1 ЗПУПС, в случай на неразрешена платежна операция доставчикът на платежни услуги на платеца му възстановява незабавно стойността на неразрешената платежна операция и когато е необходимо, възстановява платежната сметка на платеца в състоянието, в което тя би се намирала преди изпълнението на неразрешената платежна операция.

По делото е не е спорно между страните обстоятелството, че ответникът е бил уведомен от ищеца веднага, след като той е узнал за неразрешената платежна операция и е отказал възстановяване на претендираната сума.

От представено по делото писмо от ответното дружество относно искане с рег. № 16-10-16552/01.10.2024г. за оспорване на транзакция с банкова карта се установява, че ищецът е поискал възстановяване на сума в размер на 5545 лв., излагайки твърдения, че посочената транзакция е била извършена успешно и няма данни, които да свидетелстват за неправомерна употреба на банковата карта. За потвърждаване на превода е била изпратена еднократна 3Д парола на подадения от клиента телефонен номер. Представено е и копие от писмото в abv.bg, от което е видно, че в папка „спам“ ищецът е получил мейл от лице, представящо се за ответното дружество, с което го уведомява, че като клиент на банката е длъжен да следва стъпките, за да се актуализират приложенията за онлайн банкиране и се изисква да потвърди данните си и телефонен номер, за да продължи да използва услугите. В противен случай, ще бъде отстранен от услугата. Видно от представеното копие от СМС, в 18:56ч ответното дружество е изпратило съобщение за преведената сума от 5545 лева с картата на ищеца, чрез Р.. По делото са представени и приети като доказателства Рамков договор за предоставяне на платежни услуги от 12.01.2024г.; Допълнително споразумение за ползване на пакет „Д. ***“ от 12.01.2024г.; Допълнително споразумение за издаване на допълнителна карта от 20.05.2024г.; Декларация за предаване/връщане на банкова карта; Общи условия на „Б.“ АД за предоставяне на платежни услуги на физически лица в сила от 08.01.2024г.; Общи условия на „Б.“ АД за предоставяне на платежни услуги на физически лица в сила от 18.09.2024г.

В хода на първоинстанционното производство са приети първоначално и допълнително заключение на съдебно- компютърно-техническата експертиза като относно експертните изводи на осн.чл.272 ГПК въззивната инстанция препраща към мотивите на районния съд.

Пред районния съд на основание чл. 176 от ГПК ищецът дава обяснения, с които излага твърдения, че е получил имейл от Б. на имейла си в АБВ пощата си, но не е потвърждавал транзакция, нито е получавал SMS на телефона си за потвърждаване. Не бил потвърждавал и процесното плащане. Това плащане се случило на 30.09.2024г. малко преди 19:00 часа. Като си отворил пощата,

видял, че има съобщение от Б., което гласяло, че за да продължи да си ползва онлайн банкирането трябвало да си актуализира данните и съответно го направил. В съобщението имало приложен линк, който отворил и имало бланка, която трябвало да попълни с неговите данни - имена, ЕГН, дата и място на раждане. Когато приключил, в рамките на 2-3 минути дошло съобщение на телефона му от Б., което гласяло, че е направил превод към Р. на сума в размер на 5545 лева. След като видял СМС-а до 1-2 мин се свързал с дежурен телефон на банката. Свързал се със служителка на ответното дружество и набързо ѝ обяснил за какво става въпрос. Тя му поискала данните, за да е сигурна, че сам той е титуляр на сметката и казала, че е блокирала всичко и още на другия ден да отиде да подаде сигнал в банката. Казала също, че е блокирала картите му. Почти цялата налична сума в сметката му била изтеглена. Картата му била дебитна - това била картата, по която получавал заплатата си в лева. След което отишъл до банката и подал сигнал, при което започнала процедура по издаване на нова карта.

С оглед разпоредбата на чл. 79, ал.1 ЗПУПС следва да се приеме, че банката-издател отговаря пред платеца в размер на стойността на неразрешената банкова операция /чл. 79, ал. 1 ЗПУПС/. Законът е уредил намаляване или изключване отговорността на банката само в случаите, в които картодържателят е допуснал небрежност при използване на платежния документ, като при допуснатата лека небрежност отговорността е намалена - чл. 80, ал. 1 ЗПУПС и изцяло изключена при условията на чл. 80, ал. 3 ЗПУПС - при допуснатата груба небрежност или умисъл.

Основния спорен въпрос между страните е дали ищецът е действал при условията на груба небрежност. За груба небрежност се изисква да не са положени и най-малките усилия, и най-малката грижа за съхраняване на устройството, както и за използването му така, че да бъдат опазени персонализираните защитни характеристики на инструмента и те да не станат достояние на трети лица. Според тезата на ищеца ответникът следва да носи отговорност, произтичаща от това, че процесната оспорена платежна операция е извършена вследствие на това, че е станал обект на злонамерени измамливи действия от страна на трето лице, т. н. „фишинг измама/атака“, като е получил заблуждаващ /фишинг/ имейл на електронния си адрес за кореспонденция с банката - своята абв поща в папка „спам“, вследствие на което трето недобросъвестно лице е получило нерегламентиран и неразрешен

достъп до идентификационните данни на потребителския профил на ищеца и по този начин е бил нареден не от действителния притежател на банковата сметка превод от паричните му средства. Ищецът твърди, че е налице основание за ангажиране безвиновната отговорност на финансовата институция по чл. 79, ал. 1 от ЗПУПС, произтичаща от обективния факт, че е налице неразрешена платежна операция независимо от причините, поради които е била извършена. Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 1 ЗПУПС, законодателят изрично е възложил в тежест на доставчика да установи автентичност на платежната операция, нейното точно регистриране, осчетоводяването ѝ, установяването, че операцията не е засегната от техническа повреда или друг недостатък в услугата, предоставена от доставчика на платежни услуги. В чл. 78, ал. 3 ЗПУПС е уточнено понятието *установяването на автентичността*, като е посочено, че същото представлява процедура, която позволява на доставчика на платежна услуга да провери правомерното използване на конкретен платежен инструмент, включително неговите персонализирани средства за сигурност. В чл. 78, ал. 4 ЗПУПС е предвидено, че когато ползвателят на платежна услуга твърди, че не е разрешавал платежна операция, регистрираното от доставчика на платежни услуги, включително от доставчика на услуги по инициране на плащане, когато е приложимо, използване на платежен инструмент не е достатъчно доказателство, че платежната операция е била разрешена от платеца или че платецът е действал чрез измама, или че умишлено или при груба небрежност не е изпълнил някое от задълженията си по чл. 75 ЗПУПС, като в този случай отново доставчикът на платежни услуги е този, който трябва да представи доказателства, че е налице измама или груба небрежност от страна на ползвателя на платежни услуги. Когато ползвателят на платежна услуга твърди, че не е разрешавал /нареждал/ платежна операция, регистрираното използване на платежния инструмент не е /във всеки случай/ достатъчно доказателство, че платежната операция е била разрешена от платеца - чл. 78, ал. 4 от ЗПУПС /чл. 72, пар. 2 от Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 година/. Правилото на чл. 78, ал. 4 ЗПУПС е установено в закона с оглед предвидените в чл. 80, ал. 3 и ал. 4 ЗПУПС основания, при които се изключва отговорността на доставчика на платежни услуги, а именно: платецът понася всички загуби, свързани с неразрешени платежни операции, когато ги е причинил чрез измама или с

неизпълнението на едно или повече от задълженията си по чл. 75 ЗПУПС умишлено или поради груба небрежност.

В чл. 79, ал. 1 ЗПУПС е посочено, че в случай на неразрешена платежна операция, доставчикът на платежни услуги възстановява незабавно на платеща стойността на неразрешената платежна операция, освен когато доставчикът на платежни услуги има основателни съмнения за измама и уведоми съответните компетентни органи. От данните по делото се установява, че ищецът е оспорил процесното плащане. Съгласно чл. 70, ал.1 и ал. 2 ЗПУПС, разрешена платежна операция представлява платежна операция, която платецът е наредил или е дал съгласие за изпълнението ѝ, а ако платецът не е наредил или не е дал изрично съгласие за изпълнение, то платежната операция е неразрешена.

В настоящия случай, въззивният съд счита, че неизпълнението на задълженията по чл. 75, т. 3 ЗПУПС вр. чл. 80, ал. 3 ЗПУПС не е доказано, тъй като извод за неосигурена защита на персонализираните средства за сигурност не може да се направи от твърденията на въззивника.

Липсват доказателства за конкретно поведение на ищеца, което да сочи непредприемане от него на всички разумни действия. Следва да се има предвид, че доказването на фактите по чл. 75, т. 3 ЗПУПС съгласно чл.78, ал. 4 ЗПУПС също е поставено в тежест на доставчика на платежни услуги, като заключение за това, че платецът умишлено или при груба небрежност не е изпълнил задълженията си, не може да се направи само от факта на предоставяне на данни по фишинг имейл, а трябва да бъдат установени конкретни факти относно начина на действие на платеща и неговото субективно отношение при изпълнение на задълженията му. Не е налице умишлено неизпълнение на задължението по чл. 75, т. 3 ЗПУПС. Наличието на измама или груба небрежност не се презюмира, а подлежи на пълно и главно доказване от доставчика посредством допустимите от закона доказателствени средства, а такива по делото не са ангажирани. Данни за проявена груба небрежност относно съхранение на ПИН кода на кредитната карта липсват по делото.

Съгласно чл. 75 ЗПУПС, ползвателят на платежни услуги, който има право да използва определен платежен инструмент, има следните задължения: 1. да използва платежния инструмент в съответствие с условията за неговото

издаване и използване, които трябва да са обективни, недискриминационни и пропорционални; 2. да уведомява доставчика на платежни услуги или упълномощено от него лице за загубване, кражба, присвояване или неразрешена употреба на платежния инструмент незабавно след узнаването; 3. след получаване на платежния инструмент да предприеме всички разумни действия за запазване на неговите персонализирани средства за сигурност, включително да не записва каквато и да е информация за тези средства за сигурност върху платежния инструмент и да не съхранява такава информация заедно с платежния инструмент.

Доказателства, че ищецът не е изпълнил някое от цитираните задължения не са ангажирани. Няма данни, че платежният инструмент не е използван от ищеца в съответствие с условията на неговото издаване и ползване. Същевременно, ищецът е уведомил банката незабавно след узнаване за извършената транзакция. Тълкуването на чл. 78, ал. 1 и ал. 4 ЗПУПС недвусмислено сочи, че рискът от изпълнение на неразрешена от платеца платежна операция, макар и наредена чрез договорения платежен инструмент, е възложен в тежест на доставчика на платежната услуга. Неблагоприятните последици от изпълнението на неразрешената платежна операция, която е наредена чрез приетия от страните платежен инструмент, ще останат в правната сфера на платеца само при доказване от страна на ответника, че е налице измама от страна на платеца или при умишлено или при груба небрежност от страна на платеца неизпълнение на съществените задължения, вменени му във връзка с използване на платежния инструмент. В този смисъл е и изричната разпоредба на чл. 80, ал.3 ЗПУПС, която предвижда платецът да понася всички загуби, свързани с неразрешени платежни операции, когато ги е причинил чрез измама или с неизпълнението на едно или повече от задълженията си по чл. 75 умишлено или поради груба небрежност.

С отговорността на доставчика на платежни услуги по чл. 79, ал. 1 ЗПУПС се гарантира, че в случай на неразрешени платежни операции, той ще възстанови неправомерно взетата сума на ползвателите /освен ако последните не са причина за увреждането/. Допълнителен аргумент в подкрепа на заключението, че отговорността по чл. 79, ал. 1 ЗПУПС на доставчика на платежни услуги е безвиновна се съдържа и в разпоредбата на чл. 78, ал. 1 ЗПУПС, съгласно който когато ползвателят на платежна услуга твърди, че не е разрешавал изпълнението на платежна операция, доставчикът на платежната

услуга носи доказателствената тежест за установяване автентичността на платежната операция.

От посочените по-горе правни норми следва, че за да бъде ангажирана отговорността на доставчика на платежни услуги за изпълнението на неразрешена платежна операция по сключен между него и ползвателя на услугите договор, е достатъчно от ползвателя на платежните услуги само да се направи твърдение, че платежната операция не е разрешена, каквото в случая е направено от ищеца. В този случай законът възлага изцяло в тежест на доставчика на платежни услуги да установи при условията на пълно и главно доказване конкретни факти, при които тази отговорност не възниква или нейното ангажиране се изключва и съответно предявеният иск по чл. 79, ал. 1 ЗПУПС се отхвърля. Тези факти са следните: 1/ че платежната операция е автентична, че е точно изпълнена и не страда от техническа повреда или друг недостатък, като съгласно изричното предписание в закона това не се доказва при установяване единствено на факта, че от доставчика на услуги е регистрирано, че конкретната платежна операция е наредена или извършена чрез използване на платежен инструмент; 2/ че при инициране на платежната операция, извършена чрез използване на платежен инструмент, платецът е действал чрез измама или че умишлено или при груба небрежност не е изпълнил някое от задълженията си по чл. 75 ЗПУПС.

С действащата нормативна уредба доставчикът на платежни услуги е поставен в по - неблагоприятно положение, но той е икономически и по - силната страна. Съществува риск за банката както от невъзстановяване на сумата по предоставения кредит, така и от неправомерното използване на платежни инструменти.

Следва да се направи извода, че предявения иск е основателен. Предвид гореизложеното, въззивният съд намира, че обжалваното решение е правилно и следва да бъде потвърдено, а визивната жалба като неоснователна следва да се остави без уважение.

В полза на въззиваемия следва да се присъдят сторените по делото разноси в размер на 405 евро-адвокатско възнаграждение. Съдът намира възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение за неоснователно по следните съображения: С оглед Решение на Съда на Европейския съюз от 25-ти Януари 2024 г. по дело С- 438/22, може да се приеме, че съдът не е

обвързан с посочените в Наредбата №1 възнаграждения. Съдът обаче може да използва посочените в същата размери, като съобрази други критерии, като може да определи възнаграждение, както в по-нисък, така и в по-висок размер от посочените минимални размери. Във всеки конкретен случай, следва да се съобрази предмета на спора, материалния интерес по делото, а също така и обема на оказаната адвокатска защита. Не е необходимо във всички случаи присъденото от съда адвокатско възнаграждение да е в пъти по-ниско от присъжданите до момента в подобни случаи възнаграждения. В конкретния случай е депозиран отговор на въззивната жалба, а така също е осъществено и процесуално представителство пред въззивната инстанция, поради което не следва да се намали адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на въззиваемия.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 891/09.10.25 г. по гр.д. №4778/24 г. по описа на РС-С..

ОСЪЖДА „Б.” АД, ЕИК: **, със седалище и адрес на управление гр. С.**, представлявана от **, съдебен адрес чрез В.Т. - гл.юрисконсулт на "Б." АД, гр.Л.**, да заплати на Б. Г. Т., ЕГН: ***** и адрес: гр. С.**, представляван от адв. А. М. със служебен адрес гр.С.** сумата 405 евро, представляваща направени по делото разноски от ищеца.

Решението е окончателно не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

